

Hồi thứ chín mươi một

Bạch Long Sứ chấp chương Ngũ Long Lệnh

Lục Tiên Sinh lại hỏi :

- Vô Căn đạo trưởng ! Đạo trưởng có cao kiến gì không ?

Vô Căn đạo lớn tiếng đáp :

- Như thế cũng phải, Hồng giáo chủ nguyên là một vị lão huynh đệ của chúng ta. Lão nhân gia tài kiến văn võ hơn người khác gấp mười lần. Chúng ta đã tôn lão nhân gia lên làm giáo chủ, ai cũng dốc dạ trung thành, làm gì có chuyện nhị tâm ? Nhưng từ ngày lão nhân gia lấy vị phu nhân này, tính tình thay đổi rất nhiều, chỉ muốn cất nhắc bọn thiếu niên tân tiến, còn những anh em già nua bị tàn sát dân. Thanh Long sứ sở dĩ bạo động là chỉ cầu cho được toàn tính mạng chứ không có ý gì khác. Bây giờ giáo chủ cùng phu nhân đã tuyên thệ trước mặt giáo chúng, quyết chẳng có lý nào còn truy cứu câu chuyện xảy ra bữa nay để cố ý sát hại lũ già nua. Vậy chúng ta hà tất còn đem lòng phản nghịch ? Mặt khác, Thần Long giáo không thể thiếu một vị giáo chủ như lão nhân gia được.

Bọn thiếu niên nam nữ đồng thanh lớn tiếng hô :

- Hồng giáo chủ trọn đời hưởng phước, thọ ngang Thượng Đế.

Lục Tiên Sinh nói :

- Vi công tử ! Vi công tử không uống rượu hùng hoàng nên không trúng phải chất độc Bách hoa phúc xà cao mà bữa nay lập nên công trạng. Xem thế đủ biết trong cõi mệnh mang quả có Thượng Đế an bài.

Tiên sinh dừng lại một chút rồi tiếp :

- Muốn hoá giải chất độc này chẳng có gì khó khăn. Công tử ra ngoài múc nước lạnh cho mọi người uống là giải được ngay.

Vì Tiểu Bảo cười nói :

- Té ra cách giải độc chỉ có thế thôi.

Gã ra ngoài sảnh đường không tìm được nước lạnh, liền quanh vào phía sau nhà đại sảnh thấy bày hàng một dãy hơn hai chục cái ang lớn đều chứa

đầy nước trong. nguyên nước này trữ sẵn để phòng cứu hoả nếu căn nhà trúc này bị cháy.

Gã múc một thùng nước đầy đem vào sảnh đường đưa cho Hồng giáo chủ uống trước một bầu. Bầu thứ hai đưa cho Hồng phu nhân . Bầu thứ ba đưa cho Vô Căn đạo nhân.

Gã vừa đưa nước cho đạo nhân vừa nói :

- Đạo trưởng ! Đạo trưởng thật đáng mặt anh hùng hảo hán.

Gã đưa bầu thứ tư và thứ năm cho Uyển Tôn giả cùng Lục Tiên Sinh . Bầu thứ sáu đưa cho Mộc Kiếm Bình.

Mọi người uống nước lạnh vào đều nôn ra ồng ọc, rồi từ từ cử động chân tay được.

Vì Tiểu Bảo múc nước thêm cho mấy người nữa uống xong thì Lục Tiên Sinh đã đứng lên được. Lão lại nâng Thanh Long sứ Hứa Tuyết Đình dậy để điều trị vết thương cho cầm máu.

Bọn Uyển Tôn giả đứng dậy được liền đi lấy nước cho các giáo chúng uống.

Chẳng bao lâu Mộc Kiếm Bình cũng cứu tỉnh xong mấy thiếu nữ áo hồng. Bao nhiêu người uống nước lạnh rồi mưa thốc mưa tháo đầy nhà, mùi hôi thối xông lên sặc sụa rất khó ngửi.

Hồng phu nhân nói :

- Bữa nay các vị hãy về nghỉ, mai sẽ đến hội họp.

Hồng giáo chủ ra lệnh :

- Mọi người không được nhân vụ xảy ra bữa nay mà gây lộn xộn hoặc thù nghịch nhau. Bản toà đã bỏ không cứu xét chuyên đã qua thì giữa anh em giáo chúng cũng không được gây chuyện xích mích. Kẻ nào trái lệnh sẽ bị trọng phạt. Bọn thiếu niên trong Ngũ Long không được có thái độ bất kính với chương môn sứ. Chương môn sứ cũng không nên tìm cớ để sửa trị bọn thiếu niên trong bản môn.

Mọi người đều đồng thanh vâng dạ. Ai nấy tưởng chừng như cất bỏ được gánh nặng bết lòng.

Hồng phu nhân cất giọng ôn nhu :

- Bạch Long sứ ! Người hãy theo ta.

Vì Tiểu Bảo vẫn chưa biết mục gọi mình. Gã thấy mục vậy tay mới nhớ ra mình giữ chức Bạch Long sứ trong Thần Long giáo . Gã liền chạy lại.

Giáo chủ cùng phu nhân sóng vai ra khỏi nhà đại sảnh. Bọn giáo chúng cử đông được rồi đều đứng lên khom lưng hành lễ, lớn tiếng hô :

- Hồng giáo chủ hưởng phúc trọn đời, thọ ngang Thượng Đế.

Giáo chủ cùng phu nhân đi trên con đường lát đá xanh ở mé tả sảnh đường xuyên vào rừng trúc lên thẳng bình đài.

Trên đài đã cất mấy căn nhà trúc. mười mấy nam nữ thiếu niên mặc quần áo đủ màu sắc canh giữ trước sau toà nhà, chúng thấy giáo chủ đến liền khom lưng hành lễ.

Hồng phu nhân dẫn Vi Tiểu Bảo vào. Mụ nhìn một thiếu niên áo trắng giới thiệu:

- Đây là Vi công tử mới nhậm chức chương môn sứ Bạch Long môn. Người mời y về sương phòng phía đông nghỉ ngơi. Các người phải hầu hạ cho chu đáo.

Mụ nói xong nhìn Vi Tiểu Bảo mỉm cười rồi đi và nội đường.

Mấy tên thiếu niên áo trắng nhìn Vi Tiểu Bảo khom lưng thi lễ nói :

- Bọn thuộc hạ xin tham kiến chương môn sứ.

Vi Tiểu Bảo ở Hoàng cung đã làm thủ lãnh thái giám, tại Thiên Địa Hội làm Hương chủ, rất quen với chuyện người ta kính cẩn mình nên vẫn thản nhiên, chỉ gật đầu đáp :

- Các người bất tất phải đa lễ.

Mấy tên thiếu niên áo trắng dẫn gã vào sương phòng phía đông rồi bưng trà đến.

Tuy gọi là sương phòng nhưng gian nhà này khá rộng rãi, cách trần thiết rất thanh lịch. Trên bàn cùng mặt kệ bày đầy đồ cổ ngoạn bằng kim ngọc. Trên vách treo vô số tự hoạ. Trên giường chăn đệm rất hoa mỹ. Căn phòng này chẳng khác phòng ốc của Hoàng cung mấy.

Mấy tên thiếu niên thấy gã tuy còn nhỏ tuổi, nhưng được Hồng phu nhân trọng vọng mà giáo chủ lại để gã sống ở toà Tiên Phúc cư này là một nơi mà người ngoài không được vào, thì biết vị Bạch Long sứ của chúng được đặc biệt trọng đãi, địa vị còn cao hơn bốn vị chương môn sứ kia.

Bọn thiếu niên canh giữ nơi đây chưa biết biến cố ngoài đại sảnh, nhưng thấy Vi Tiểu Bảo ở ngôi cao lại được giáo chủ cùng phu nhân sủng ái, nên chúng liền ân cần hầu hạ.

Chiều hôm ấy Vi Tiểu Bảo hỏi mấy tên thiếu niên áo trắng cho biết luật lệ ở Ngũ Long môn.

Nguyên Thân Long giáo chia làm Ngũ môn. Chưởng môn sứ đều là ngững tây cao thủ tinh thâm đã lập nhiều đại công cho giáo phái.

Vi Tiểu Bảo là một thiếu niên tân tiến lên nhậm chức cao vì gã đã cứu được tính mạng cho giáo chủ cùng phu nhân.

Sáng sớm hôm sau Hồng giáo chủ cùng Hồng phu nhân ra nhà đại sảnh triệu tập đại hội giáo chúng.

Trên nét mặt mọi người vẫn lộ vẻ lo âu, không hiểu giáo chủ đối với sự việc hôm qua có để tâm và xử trí gì không ? Tuy giáo chủ đã tuyên thệ không truy cứu nữa, nhưng lão là người tâm địa rất thâm trầm, ai mà tiên liệu được chủ ý của lão có hành động bất trắc hay không ?

Hồng giáo chủ cất tiếng hỏi :

- Thương thế của Thanh Long sứ ra sao ?

Lục Tiên Sinh khom lưng đáp :

- Khỏi bẩm giáo chủ ! Thương thế của Thanh Long sứ rất trầm trọng. Hiện giờ khó mà biết được tính mạng y có được bảo toàn hay không ?

Giáo chủ lấy trong bọc ra một cái bình sứ màu hồng tươi nói :

- Đây là ba viên Thiên Vương bảo mệnh đan. Người cầm lấy cho y uống.

Lão nói rồi không đưa tay lên, chiếc bình sứ đã từ từ bay đến trước mặt Lục Tiên Sinh .

Lục Tiên Sinh đưa vội tay ra đón lấy, phục lạy xuống đất nói :

- Kính tạ hồng ân của giáo chủ.

Tiên sinh biết thuốc Thiên Vương bảo mệnh đan này vô cùng trân quý. Chính giáo chủ đã phái bộ thuộc đi thu thập những dược tài kì trân ở các nơi đem về chế luyện mới thành.

Trong Thiên vương bảo mệnh đan có Nhân sâm già đã ba trăm năm, Bạch hùng đảm, Tuyết liên cùng nhiều dược vật khác. Điều đáng quý nhất là giáo chủ phí rất nhiều tâm lực đích thân chế luyện mấy phen mới được hơn một chục viên. Hứa Tuyết Đình uống ba viên linh đan này vào thì tính mạng không còn gì đáng ngại nữa.

Kỳ dư các vị lão huynh đệ nhất tề khom lưng tạ ơn, bụng bảo dạ :

- Hôm qua Thanh Long sứ phạm tội phản nghịch ngạo mạn giáo chủ như vậy, lại còn toan giết hại lão nhân gia. Thế mà bữa nay giáo chủ lão nhân gia lại ban ân dược cứu mạng cho y thì thực tình lão nhân gia không để tâm đến đại tội nữa.

Ai cũng lấy làm an ủi rất nhiều.

Hồng phu nhân rất tươi cười hỏi :

- Bạch Long sứ ! Ta nghe nói ở trên Ngũ Đài Sơn, người đã được coi một tấm bia đá có khắc khoa đầu văn, phải không ?

Vi Tiểu Bảo khom lưng đáp :

- Đúng thế !

Uỷ Tôn giả lên tiếng :

Khải bẩm giáo chủ cùng phu nhân ! Thuộc hạ có phóng bài văn đó đem theo đây.

Lão lấy trong bọc ra một gói vải dầu. Tiếp theo lão lấy ra một bức chữ thật lớn treo lên tường mé đông. Quả nhiên đó là thứ văn tự cổ quái, chẳng ai biết một chữ nào.

Hồng phu nhân lại hỏi :

- Bạch Long sứ ! Người đã biết thứ văn tự này thì đọc lên cho mọi người cùng nghe.

Vi Tiểu Bảo dạ một tiếng rồi đưa mắt nhìn vào bức cổ văn lớn tiếng đọc thuộc lòng bài văn của Lục Tiên Sinh đã dạy gã :

" Năm Trinh quan thứ hai, tháng mười , ngày giáp tý..."

Gã từ từ đọc xuống, thỉnh thoảng có chữ quen liền nói :

- ô ! Chữ này là chữ gì ? Khó nhận quá ! à phải rồi ! Đây là chữ "ma".

Gã đọc đến câu :

" Tiên phúc vĩnh hưởng, phổ tế sùng kính, thọ giữa thiên tề văn võ nhân thánh".

Gã đưa vào bốn chữ " Liên đồng phu nhân" thực ra rất thô tục so với văn bia. Giả sử Lục Tiên Sinh hành văn thì đã đưa vào chữ thanh nhã hơn. Nhưng Vi Tiểu Bảo bất thông văn lý thì còn hiểu thế nào là văn chương nữa ? Gã không đổi bốn chữ thành năm thì đã là quý rồi.

Hồng phu nhân nghe nói tới bốn chữ " Liên đồng phu nhân" liền mặt mày hớn hở nhìn trượng phu nói :

- Giáo chủ ! Trong văn bia quả có nhắc đến tiện thiếp, đâu phải Bạch Long sứ bịa chuyện.

Hồng giáo chủ cũng cực kỳ cao hứng, gật đầu đáp :

- Hay lắm ! Hay lắm ! Quả là lòng trời an bài từ trước. Ngày nay chúng ta dựng ra Thần Long giáo mà đời Trinh Quan nhà Đại Đường đã được coi trên trời cao thị rồi.

Giáo chúng trong sảnh đường lại tung hô :

- Giá chủ hưởng phúc trọn đời, thị ngang thượng đế.

Bọn lão huynh đệ vào hàng Vô Căn đạo nhân cũng trong lòng cực kỳ kinh hãi, miệng lẩm bẩm :

- Té ra giáo chủ cùng phu nhân đã ứng điềm trời từ trước. Thế thì còn ai mạo phạm đến hại lão nhân gia được ?

Vi Tiểu Bảo sau cùng đọc tới chỗ pho Tứ thập nhị chương kinh hiện để ở đâu.

Hồng phu nhân thở dài nói :

- Những bậc thánh hiền hào kiệt thương dân cứu đời quả nhiên đã được đức Thượng Đế an bài từ trước. Cả bọn ác tặc hại dân như Ngô Tam Quế cũng trong vòn bàn tính của nhà trời. Giáo chủ ! Tám pho bảo kinh đó đã thuộc sở hữu của bản giáo, vậy chẳng sớm thì muộn sẽ đem về đây.

Giáo chủ vuốt râu mỉm cười đáp :

- Phu nhân nói phải lắm !

Mọi người lại hô lớn :

- Thọ ngang Thượng Đế ! Thọ ngang Thượng Đế !

Hồng giáo chủ chờ cho sảnh đường yên tĩnh, trở lại ngồi tuyên bố :

- Bây giờ đến khai hương đường để làm lễ trao chức chương môn sứ Bạch Long môn cho Vi Tiểu Bảo .

Nghi tiết ở Khai hương đường trong Thần Long giáo khác với Thiên Địa hội.

Vi Tiểu Bảo thấy trên hương án đặt năm chiếc mâm vàng. Trong mỗi mâm có một con rắn nhỏ cung chia năm sắc : đỏ, trắng, xanh, vàng, đen.

Năm con rắn nhỏ ngẩng đầu cao lên, lưỡi thò ra thụt vào không ngớt. Minh nó cuộn lại nằm im không nhúc nhích.

Vi Tiểu Bảo lạy " Ngũ sắc thân long" xong rồi quay lại xá giáo chủ cùng phu nhân. Sau đó gã tiếp thụ những lời chúc hạ của bọn Vô Căn đạo nhân.

Hồng phu nhân rót ba chung rượu hùng hoàng đưa cho Vi Tiểu Bảo :

- Bạch Long sứ uống rượu này vào thì bao nhiêu thần long trên đảo đều biết ngươi là người nhà. Từ nay trở đi chúng không cắn ngươi nữa.

Giáo chủ lại tặng cho Vi Tiểu Bảo một chuỗi hạt châu bằng hùng hoàng để gã đeo sát vào da thịt dặng trừ bách độc khỏi xâm nhập vào mình.

Sau đó bọn chấp sự và bọn thiếu niên ở Bạch Long môn đều đến làm lễ tham kiến chương môn của bản môn.

Giáo chủ lại ra lệnh :

- Hiện nay chương môn sứ Thanh Long môn còn nghỉ dưỡng bệnh, vậy công việc ở môn này tạm giao cho ban đầu đà xử lý. bao giờ Thanh long sứ khỏi bệnh sẽ trở lại chấp chương.

Uỷ Tôn giả khom lưng nhân lệnh.

giáo chủ lại nói:

- Ngũ Long sứ và Lục Cao Hiên sáu người hãy đến nhà hấu anh bàn việc.

Lão nói rồi cùng phu nhân rời chỗ ngồi đi xuống.

Mọi người trong sảnh đường tiền hô hậu ủng đi theo. Bọn Vô Căn đạo nhân, Vi Tiểu Bảo, Uỷ Tôn giả, Lục Tiên Sinh cũng đi theo.

Bây giờ Vi Tiểu Bảo mới biết Lục Tiên Sinh tên gọi Lục Cao Hiên.

Nhà hậu sảnh ở phía sau nhà đại sảnh.

Sảnh đường này rất nhỏ hẹp. ở giữa đặt hai chiếc ghế lớn là chỗ ngồi của giáo chủ cùng phu nhân. Phía trước đặt năm ghế thấp hơn. Ba vị chương môn sứ chia nhau ngồi vào. Uỷ Tôn giả cũng ngồi vào một ghế.

Lão quay lại bảo Vi Tiểu Bảo :

- Mời Bạch Long sứ an tọa.

Vi Tiểu Bảo thấy Lục Tiên Sinh không có ghế ngồi, gã ngần ngừ đưa mắt ngó nhìn y thì Lục Tiên Sinh mỉm cười nói :

- Mời Bạch Long sứ an tọa đi. Trong Tiềm Long đường này không dặ ghế cho tại hạ cùng giáo chúng.

Vi Tiểu Bảo chắc đây là luật lệ của Thần Long giáo , Uỷ Tôn giả sở dĩ được ngồi một ghế là vì lão xử lý thường vụ đại diện cho Thanh long sứ. Chính lão cũng không có chỗ ngồi.

Gã nghĩ vậy rồi ngồi xuống ghế. Lục Tiên Sinh đứng đằng sau gã.

Hồng giáo chủ hỏi :

- Văn bia chỉ thị Tám bộ Tứ thập nhị chương kinh để rải rác bốn phương, mà Hắc Long sứ lại báo cáo hiện nay bốn bộ ở Hoàng cung nghĩa là làm sao ?

Hắc Long sứ đáp :

- Chắc là những bộ ở Thiếu lâm, Mộc Vương Phủ cùng vài nơi khác bị bọn Thất sát đoạt được đem về Hoàng cung.

Giáo chủ trăm ngăm không nói gì. Hắc Long sứ lộ vẻ sợ hãi. Hắn chẳng hiểu giáo chủ có thoả mãn về lời giải thích vừa rồi của hắn không ?

Lát sau, Hồng phu nhân mỉm cười nói :

- Hắc Long sứ phái người vào Hoàng cung lấy Kinh. Theo lời phúc trình thì chúng ta tận tâm kiệt lực hoạt động mà cho tới bây giờ chưa lấy được bộ nào. Vụ này chúng ta nên phái người có phúc phận lớn phụ trách mới làm được.

Hoàng Long sứ vội nói theo :

- Phu nhân quả là cao kiến. Việc lấy kinh quan hệ trọng đại tương đương với phúc phận của người được phái đi. Thuộc hạ nghĩ rằng chẳng phải Hắc Long sứ không chịu tận lực gắng sức hết lòng vì giáo chủ lập công, chắc là y kém phúc nên bảo kinh không lấy vào tay được.

Hồng phu nhân mỉm cười hỏi :

- Theo ý người thì ai là người có đủ phúc phận về việc này ?

Hoàng Long sứ đáp :

- Trong bản giáo, nhân vật phúc phận lớn nhất dĩ nhiên là giáo chủ lão nhân gia, thứ hai là phu nhân. Nhưng không thể để giáo chủ cùng phu nhân thân tự xuất mã. Sau hai vị lão nhân gia, Bạch Long sứ là người đứng đầu về phúc phận. Y đọc được văn bia, lại lập nên công lớn. Trên ấn đường của y thấp thoáng ánh hồng quang chứng minh phúc phận của y không phải tầm thường. Bọn thuộc hạ của giáo chủ không ai bì kịp.

Giáo chủ vuốt râu mỉm cười hỏi :

- Bạch Long sứ còn là đứa trẻ nít liệu có đảm đương được nhiệm vụ lớn lao này không ?

Chức vị Bạch Long sứ ở Thần Long giáo tuy rất cao cả mà Vi Tiểu Bảo chẳng thèm để ý. Gã đã bị hãm mình trên đảo thì gặp sao hay vậy để cầu an. Đừng nói đến chức Bạch Long sứ, ngay đến ngôi giáo chủ gã cũng chẳng muốn làm. Lòng gã chỉ nóng được về kinh cho chóng.

Vi Tiểu Bảo nghe giáo chủ nói vậy thì nghĩ ngay đến đây là một cơ hội tốt nhất để gã thoát thân.

Gã liền đáp :

- Bẩm giáo chủ ! Thừa phu nhân ! Thuộc hạ được hai vị lão nhân gia đề bạt trong lòng rất lấy làm cảm kích. Thuộc hạ chẳng có tài năng cũng không bản lĩnh, nhưng trông vào hồng phúc của hai vị lão nhân gia, thuộc hạ nghĩ rằng có phúc là có phận, thuộc hạ rất hy vọng có thể trà trộn vào Hoàng cung để lấy cấp được bốn pho bảo kinh đó.

Hồng giáo chủ gật đầu ra chiều vừa dạ.

Hồng phu nhân cả mừng nói :

- Bạch Long sứ chịu phần khởi tinh thần, tận tâm kiệt lực vì công việc của bản giáo, dù tỏ ra hết dạ trung thành đối với giáo chủ. Ta biết người là người thông minh lanh lợi lại có phúc phận lớn lao thì e rằng phái người lên trời làm việc lớn cho giáo chủ người cũng có thể thành công.

Hồng giáo chủ chậm rãi nói :

- Theo lời báo cáo của Hắc Long sứ thì những tên bộ thuộc của y được phái đến Hoàng cung đã đưa tin ra : Hoàng Đế có một tên tiểu thái giám rất thân cận tên gọi Tiểu Quế Tử gì đó...

Vì Tiểu Bảo nghe đến ba chữ "Tiểu Quế Tử" không khỏi giật mình kinh hãi nghĩ thầm :

- Mình mà bị lộ tẩy thì thật hồng bét !

Gã nghe giáo chủ nói tiếp :

- Hoàng Đế phái gã này lên Ngũ Đài Sơn có ý làm việc bất lợi cho bản giáo. Chúng ta đã liên tiếp phái mấy toán người đi đón bắt gã để thẩm vấn. Bận đầu đà đây cũng là người được phái đi. Chẳng ngờ y không kiếm được Tiểu Quế Tử mà lại gặp người.

Hoàng Long sứ nghe giọng lưỡi giáo chủ có vẻ êm dịu, liền lên tiếng nịnh hót :

- Đó là hồng phúc tây đình của giáo chủ.

Hồng giáo chủ nhìn lão khề gật đầu hỏi tiếp :

- Bạch Long sứ ! Người đến Hoàng cung tiện điều tra tường tận về Tiểu Quế Tử này xem sao. Hoàng Đế phái hẳn lên Ngũ Đài sơn để mưu đồ chuyện gì ?

Vì Tiểu Bảo sợ quá toát mồ hôi lạnh ngắt vội đáp :

- Dạ dạ ! Xin tuân chỉ thị của giáo chủ.

Nhưng trong lòng gã rất vui mừng vì thấy giáo chủ đã quyết ý phái gã đến Hoàng cung.

Hồng phu nhân nói :

- Trong tám pho Tứ thập nhị chương kinh nghe nói có cả bí kíp cường thân bảo mệnh, tuổi thọ lâu dài. Giáo chủ chúng ta đã ứng điềm trời hẳn được phúc tiên, thọ ngang Thượng đế. Ta nghĩ rằng tám pho kinh sách này chẳng sớm thì muộn sẽ lọt vào tay giáo chủ. Bạch Long sứ ! người đi Lập công lớn cho giáo chủ, Lấy được tám pho kinh về đây, tự nhiên giáo chủ sẽ phong thưởng cách khác.

Vi Tiểu Bảo đứng lên khom lưng đáp :

- Thuộc hạ dù tan xương nát thịt cũng không đủ báo đền công đức của giáo chủ cùng phu nhân trong muồn một. Dĩ nhiên thuộc hạ phải " Tận trung báo quốc, da ngựa bọc thây"

Tám chữ" Tận trung báo quốc, da ngựa bọc thây" gã học được ở nơi thầy đồ giảng sách. Mỗi khi đại tướng xuất chinh, nhà vua khích lệ thì đại tướng khẳng khái trả lời bằng tám chữ đó.

Vi Tiểu Bảo cứ nguyên văn đọc lại, thành ra không khỏi đầu Ngô mình Sở, không hợp cảnh ở chỗ này.

Hồng phu nhân cười nói :

- Người tận trung với giáo chủ là hay lắm. Chuyến này người đến Bắc Kinh nên cho mấy người đi theo trợ lực. Tùy người muốn chọn ai cũng được.

Vi Tiểu Bảo nghĩ thầm :

- Ta chỉ cần thoát thân, nếu cho người của họ đi theo thì khác nào tự trói chân tay mình lại.

Gã nghĩ vậy liền đáp :

- Đi nhiều người sợ tiết lộ bí mật. à phải rồi ! Dưới trướng Xích Long sứ có đoàn thiếu nữ, thuộc hạ muốn lựa một vài tên đưa đi để chúng giả làm cung nữ cho tiện hành động trong Hoàng cung

Vì gã nhớ tới Mộc Kiếm Bình, muốn đưa cả cô đi.

Vô Căn đạo nhân đáp :

- Những tiểu cô nương đó e không dùng được việc gì, tùy Bạch Long sứ lựa chọn mấy tên cũng được.

Vi Tiểu Bảo đáp :

- Đa tạ đạo trưởng.

Lục Cao Hiên bỗng lên tiếng :

- Khỏi bẩm giáo chủ cùng phu nhân! Hôm qua thuộc hạ đã phạm trọng tội, trong lòng thâm tạ giáo chủ không giết...

Hồng giáo chủ xua tay, cau mày ngắt lời :

- Chuyện hôm qua không ai được để lòng. Từ giờ trở đi đừng nhắc tới nữa.

Lục Cao Hiên đáp :

- Dạ ! Đa tạ giáo chủ. Thuộc hạ muốn đi theo Bạch Long sứ . Trông cậy vào hồng phúc của giáo chủ cùng phu nhân, thuộc hạ mong muốn lập được chút công lao nhỏ mọn để tỏ tác dạ nhiệt thành.

Hồng giáo chủ gật đầu nói :

- Lục Cao Hiên mưu kế sâu xa, võ công cao cường, ngòi bút lại càng sắc bén, văn chương cũng vững vàng. Hay lắm ! hay lắm ! Người đi theo Bạch Long sứ cũng phải.

Lục Cao Hiên trống ngực đánh thành thịch, bụng bảo dạ :

- Giáo chủ nói : Ngòi bút sắc bén, văn chương vững vàng, hay là mình bịa đặt bài văn bịa, lão gia đã biết rồi ?

Uỷ Tôn giả cũng nói :

- Khỏi bẩm giáo chủ cùng phu nhân ! Thuộc hạ cũng xin theo Bạch Long sứ đến Bắc Kinh để phục vụ cho giáo chủ.

Giáo chủ gật đầu. Lão thấy Hoàng Long sứ cũng toan mở miệng, liền nói ngay :

Số người đi nhiều rồi. bản toà e rằng bấy nhiêu cũng đã khó giữ cho khỏi tiết lộ hành tung. hai người đi với Bạch Long sứ , nhất thiết phải hành động theo lệnh của y không được chống đối.

Lục Cao Hiên và Uỷ Tôn giả khom lưng đáp :

- Bọn thuộc hạ xin tuân lệnh.

Hồng phu nhân lấy từ trong bọc ra một co rồng nhỏ, năm sắc loang lổ đúc bằng hoàng kim, bạch ngân, đồng tỳ, sắt đen, ngọc xanh. Mụ nói :

- Bạch Long sứ ! Đây là ngũ long lệnh của giáo chủ. Ta tạm giao cho người tạm chấp chương. Máy vạn giáo chúng trông thấy Ngũ Long Lệnh cung như đích thân giáo chủ. Vì người đi làm việc lớn nên giao cho người đủ quyền sinh sát. Sau khi lập công xong, sẽ đem Ngũ Long Lệnh về hoàn lại.

Vì Tiểu Bảo vâng ạ luôn miệng.

Gã đưa tay ra đón lấy co rồng nhỏ, trong bụng không khỏi buồn rầu nghĩ thầm:

- Ta chỉ mong về đến Bắc Kinh rồi không thêm lý gì đến Thân Long giáo hay Hồ quỷ giáo gì cũng mặc. Mình đem Ngũ Long Lệnh của họ đi chỉ tổ thêm rắc rối thêm cho mình.

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tinh Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

- ....

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>